

## ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията Тодор Тодоров по к.д № 18/2002 г.

В чл.106 от Конституцията е уредено едно от правомощията на Министерския съвет – да "организира стопанисването на държавното имущество". Според приетото от съда тълкуване на разпоредбата разделението на властите и независимостта на съдебната власт "изключват възможността Министерският съвет директно или чрез други органи да упражнява правомощията по стопанисването на държавното имущество", предоставено на съдебната власт. Правомощието по организиране на стопанисването се свежда единствено до издаване на акт ("да се разпредели и повери на съдебната власт за стопанисване конкретен държавен имот"), с който се овластява орган на съдебната власт да стопанисва имуществото. С издаването на такъв акт конституционно установената функция на изпълнителната власт се изчерпва.

Не споделям това разбиране. Струва ми се, че то изхожда от предпоставката за конфликт между интересите на изпълнителната и съдебната власт, а не от конституционно предпоставеното взаимодействие между двете власти. Разбира се, формулировката на чл.106 от Конституцията е възприета по практически съображения, за да се даде възможност на Министерския съвет да се разтовари от многообразната и сложна дейност, в която се изразява стопанисването. Това обаче не означава, че организацията на стопанисването трябва да се противопостави на самото стопанисване. В езиково отношение всяко стопанисване включва и елементи на организация. В живота двете неща поначало са неразривно свързани и няма рационална основа за разделянето им в конституционната уредба.

От гледна точка на Конституцията както всяко правомощие, така и това по чл.106 има две страни – право и задължение. Правомощието по чл.106 от Конституцията не се изчерпва със задължението дадено имущество да бъде предоставено на съдебната власт. В това правомощие се включва и правото на изпълнителната власт в отделни случаи по целесъобразност да предприема преки действия по стопанисването, например "поддържането" на сградния фонд. Нищо в Конституцията или в досегашната практика на Конституционния съд не дава основание да се оспори този извод. По-важното обаче тук е друго. Организацията на

стопанисването поначало предполага сътрудничество между властите. Конституцията не предполага и не урежда организацията на стопанисването в условията на конфликт.

Т.Тодоров